

En en, niet of of

Even lekker *name dropping*. Deze column schrijf ik in de controlekamer van Studio 3 in het Muziekcentrum van de Omroep. Ik word omgeven door louter professionals. Achter de gigantische mengtafel zit de internationaal vermaarde opnametechnicus Paul Pouwer, die op indrukwekkende wijze bijgestaan wordt door Dirk Overeem. Naast Paul zit gitarist en componist Steve Vai, die voordat zijn tournee van 250 shows begint, de hele maand mei in Hilversum bivakkeert voor de opnamen van zijn grote orkestwerken. In Studio 1, die ik ken als mijn broekzak omdat mijn vader daar legendarische uitzendingen maakte met het Vara-Dansorkest, zit het onvolprezen en voor deze gelegenheid sterk uitgebreide Metropole Orkest. Dit keer onder leiding van de Finse dirigent Jukka Iisakkila. Voordat het orkest aantrad spendeerden

we vier lange dagen met een ritmesectie waar elke componist alleen maar van kan dromen: Martijn Vink (slagwerk), Aram Kersbergen (bas), Peter Tiehuis (gitaar) en Hans Vroomans (piano en synthesizers). Het opnameschema ziet eruit als een puzzel waar maanden aan gewerkt is, en dat is niet zo gek, want dat is ook zo. Het logistieke team van het orkest, onder leiding van artistiek manager Robert Soomer, heeft alle wensen van componist en dirigent waargemaakt. Kortom: in mijn rol als *'creative catalyst'* is elke dag weer *like Christmas* om met een andere componist te spreken.

Ik zit hier overigens niet als omroepmedewerker, want zoals velen weten is door het toedoen van een paar mafketels het Metropole geen omroeporkest meer. Dat is schadelijk en

schandelijk: een orkest dat zo de hemel in wordt geprezen door vele artistieke grootheden, denk aan Quincy Jones, Jacob Collier, Cory Henry, George Duke, Al Jarreau, Todd Rundgren, Vince Mendoza enzovoorts, hoort breeduit op alle denkbare platforms te horen en te zien te zijn. Daar is ruimte en geld voor, alleen moeten er mensen met inzicht zijn die dat faciliteren. Daar is naast managementambitie ook *know how* en talent voor nodig, dat wel.

Pleit ik hier nu voor het opheffen van programma's waarin boeren op zoek zijn naar vrouwen, waarin stakkers te kijk worden gezet omdat ze geen auto kunnen rijden, praat en blaasprogramma's waarin iedereen over alles mee kan praten en waarin het nooit echt spannend wordt. Of programma's waarin pogingen worden gedaan de tuttigheden van weleer weer in te voeren en de taboes op vrije seks en een werkelijke eigen mening weer in het zadel worden geholpen? Nee hoor, lekker laten gebeuren. Maar wel naast, en niet ten koste van, een kleurrijk en divers aanbod van cultuur. Wat mij betreft vooral muziek waarin diversiteit en inclusiviteit allang de normaalste zaak van de wereld zijn en geen modewoorden of politiek verdienmodel. En en, dus. Niet of of.

Co de Kloet is muziekproducer, presentator van Co Live! en werkt bij het Conservatorium van Amsterdam. Op deze plek belicht hij de Nederlandse jazzwereld.